

Behmann: Jeg har nogen Betænkelse ved uforberedt at besvare dette Spørgsmaal. Skulde jeg give noget Svar, da maatte det være dette, at de Consulere, der ere lønede, betragtes som staaende i diplomatisk Forhold, men at derimod de, som kun ere Consulere af Navn, om jeg saa maa sige, eller, om de ogsaa gjøre Gjerningen, dog ikke leve af en af en fremmed Stat udbetalt Løn, men af en borgerlig Bedrift, f. Ex. som Kjøbmænd, skulle betale Skatten. Jeg skal forøvrigt bemærke, at vi ganske vist vilde faae mange Detaillspørgsmaal frem, naar vi saaledes vilde gaae det Hele igjennem. Vi have havt mange Spørgsmaal af denne Art fremme i Udvalget; men vi ere gaaede ud fra, at vi vilde være mindre ansvarlige for, hvad vi lode staae uforandret, end for de Forandringer, vi indsatte, og den ledende Grundtanke har heelt igjennem været ikke at gjøre andre Forandringer end dem, vi ansaae for aldeles nødvendige eller ialfald aldeles uskyldige. Jeg antager, at den ærede Finantsminister maaskee vil bekræfte, at den fritagelse, der her er Tale om, kun er en fritagelse for de diplomatiske Consulere, for dem, der leve af en af fremmed Stat givne Løn.

Den midlertidige Finantsminister: Jeg troer, at det ærede Medlem har Ret i denne Bemærkning; men jeg ønsker ikke at svare nærmere paa det fremsatte Spørgsmaal, da det berører et Forhold, hvormed jeg ikke er ganske nøie bekendt. Jeg troer imidlertid, som sagt, at det ærede Medlem har Ret. — Jeg har egentlig kun begjæret Ordet for at give en Dplysning, som den ærede Ordfører (Fischer) og den ærede Formand for Udvalget (Behmann) desidererede, nemlig om, hvilken finantiel Indflydelse den Nedsættelse af de skattefrie Indtægtsbeløb, som Udvalget har foreslaaet, vilde have. Jeg skal da bemærke, at, naar man lægger den samme Beregning til Grund, som er brugt i det Aftestykke, den ærede Ordfører benyttede, vil det blive en Forstjæl af 4,344,000 Rd., hvormed den skattepligtige Indtægt efter Udvalgets Forslag vil blive forøget i Sammenligning med

den Sum, der fremkommer efter den Affattelse, Paragraphen har faaet i det andet Thing.

Tobiesen: Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke rigtig forstod det Svar, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Behmann) gav mig; thi, saavidt jeg kunde forstaae ham, vare vi jo enige i, at Dagpenge og Rejsedomsforbrug ikke give noget Dverskud, altsaa ikke give nogen Indtægt, hvorpaa Skatten efter nærværende Lov kunde finde Anvendelse. Jeg veed derfor ikke, hvorfor man ved Affattelsen har villet holde det Spørgsmaal aabent, om der dog ikke i Virkeligheden derigjennem gives noget Mere, end hvad der nødvendig bruges, om disse Dagpenge dog ikke i Virkeligheden give et Dverskud; thi det Spørgsmaal vil man fremkalde, hvis man ikke indskrænker sig til at udtale, at af den Godtgjørelse, der oppebæres som Dagpenge og Rejsedomsforbrug under Udførelsen af et offentligt Gjern, udskrives der ikke Skat efter nærværende Lov. Det er dog det, man tilsigter, og som Alle gaae ud fra. Jeg, som kender, hvor nøiegaende man er i det praktiske Liv, tør forsikre, at man mange Steder vil bruge denne lille Bestemmelse til at opfaae meget dubiøse, nøiegaende og maaskee endog nærgaaende Spørgsmaal med Hensyn til dette Punkt, og da en feilagtig Ansættelse, naar Feilen ikke naaer en Sjettedeel, ikke kan rettes, forekommer det mig ikke at være uden Betydning, om man ved en Redaction kunde fjerne en saadan Misforstaaelse, idet jeg gaaer ud fra, at Udvalget og jeg ere fuldkommen enige med Hensyn til det Resultat, at Dagpenge og Rejsedomsforbrug i Almindelighed ikke bør gjøres til Gjenstand for Beregning som Indtægt til Ansættelse af Skat efter nærværende Lov.

Krieger: Jeg har godt forstaaet, at Udvalget ikke har megen Lust til at gaae ind paa mange Bemærkninger, og jeg skal derfor ikke begjære noget Svar, men kun med Hensyn til det Forhold, som er blevet omtalt af det ærede Medlem for Helsingør (Dirik), gjøre opmærksom paa, at der staaer udtrykkelig „Gesandtschafts-personale“ og ikke et saa ube-